

[Pürschel.]

paa fornuftstridig Maade, for man kunde jo bare have anordnet et ekstraordinært Nævningeting, da der ikke i Aarhus var nogen anden Sag til Behandling. Derom vil jeg gerne sige, at efter min Mening kan det være særdeles fornuftigt og praktisk, naar man har en Arrestantsag, hvad det formodentlig har været, og man har et Nævningeting i Aarhus, da at lægge denne Arrestantsag dertil for at faa den paadømt saa hurtigt som muligt af Hensyn til Arrestanten i Stedet for at gaa den langsomme Vej at lade et ekstraordinært Nævningeting afholde. Reglerne herom findes jo i Retsplejelovens § 23, sammenholdt med en Anordning af 18. November 1927, og i Retsplejelovens § 83. Af den sidste vil man se, at der, for at et ekstraordinært Nævningeting kan afholdes, skal skrives til Formanden for Aarslisteudvalget, som mindst otte Dage før Tinget skal afholde et Møde, og dette Møde skal bekendtgøres mindst otte Dage forud. Det vil altsaa sige, at det knappeste er fjorten Dage; men i Praksis vil det sige 3—4 Uger, fordi der skal Skrivelser til o. s. v., og mellemliggende Helligdage kan træde i Vejen for Averteringen o. s. v. Derfor kan det være en overordentlig praktisk og fornuftig Maade at bære sig ad paa, bl. a. af det Hensyn, vi alle ønsker skal tages, at Arrestanten skal sidde saa kort som muligt. Saa spiller Bekostningen jo ikke nogen større Rolle i den Forbindelse.

Der har været talt om Ordensdekorationer til Dommerne. Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen var inde paa dette Spørgsmaal, og jeg vil derom gerne sige, at det efter min Mening vilde være blodig Synd at afskaffe dem, ikke for dem, der faar dem og bærer dem, men for dem, der er for fine til at faa dem. De har nemlig en Tilfredsstillelse af en egen Art, som det vilde være Synd at tage fra dem. Derfor skal man lade dette bestaa. Jeg tror, der er ingen, der tillægger Ordensdekorationer større Vægt end dem, der mener om sig selv, at de er for fornemme til at bære dem.

Der har været talt om Turnustjeneste for unge Kandidater, og denne Tanke har min Sympati. Vi har tidligere været inde paa den og drøftet den i sin Tid i det Udvalg, der var nedsat om Dommerfuldmægtigene. Jeg tror, den er rigtig, men den mødes jo med meget stærk Modstand fra de unge Juristers Side. De er saa gennemsyrede af Trangen til at tjene Penge, at de betragter den Slags Ting som en Krænkelse af deres helligste Rettigheder. Jeg tror derfor, at man maa være forberedt paa en vis Mod-

stand derfra, som man dog efter min Mening bør søge at overvinde, saa lykkes det jo nok.

Baade det ærede Medlem Hr. Vagn Bro og det ærede Medlem Hr. Elmquist har citeret en Udtalelse af mig om offentlig Votering, fremsat i 1928. Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro var, synes jeg, heldigere med Citatet end det ærede Medlem Hr. Elmquist, for hvem det ligesom gik lidt i Stykker. Det er den Slags Uheld, der kan ske, men da jeg jo ved, at det ligger fjernt fra det ærede Medlem at ville bibringe Tinget en urigtig Anskuelse om, hvad jeg i sin Tid har ment og sagt, er jeg sikker paa, at han vil være fuldkommen enig med mig, naar jeg nu retter Anmodning til den højtærede Formand om at faa Lov til at citere, hvad jeg sagde, i sin Helhed — det findes i Folketingsstidende Spalte 2845, den 14. December 1928 —:

„Derom har jeg altid tidligere sagt, at det forekommer mig personligt, at Kravet om offentlig Votering kan underbygges med mange særdeles gode Argumenter. Jeg minder om, at Norges Højesteret, som i sin Tid har været afgjort Modstander af offentlig Votering, nu stiller sig paa det Standpunkt, at den ikke vil give Afkald paa den. Det er en Betragtning, som for mig vejer ret stærkt til. Men med al den Respekt, jeg har for Højesteret, og den, som jeg tror, at alle Jurister har, finder jeg det naturligvis overordentlig betænkeligt at gaa til en Reformering af dette Forhold, saa længe Højesteret saa afgjort modsætter sig det, saaledes som den gør det. Men jeg finder dog, at dette Spørgsmaal maa gaa ind i den samlede Overvejelse, som jeg altsaa finder i høj Grad paakrævet. For Tiden mener jeg herefter ikke at kunne stemme for den offentlige Votering.“

Nu vil jeg gerne spørge, om dette Standpunkt ikke er meget nøje overensstemmende med og falder udmærket godt i Linie med det Standpunkt, jeg har indtaget ved denne Lejlighed, hvor jeg har sagt, at nu har det Spørgsmaal været overvejet, man har drøftet hele Spørgsmaalet om Sagførernes Adgang til Højesteret o. s. v., man er inde paa Drøftelsen af og har Mulighed for at faa den Adgang til en Deling af Højesteret o. s. v., alt det, som netop skulde være drøftet under eet. Og saa siger jeg: nu er jeg af den Opfattelse, som jeg altsaa altid har været, og jeg finder det bekræftet, at der er flere og vægtigere Argumenter for den offentlige Votering end mod. Jeg overlader ganske dette til Offentlighedens Dom. Hvis det ærede Medlem me-